

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Сливен, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно наказателно дело № 20242230200136 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по повод жалба от В. Х. Г. с ЕГН ***** от гр. Сливен, чрез пълномощник, против НП № ***** от 18.12.2023 год., издадено от Директора на РДГ - Сливен, с което е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 500,00 лева на основание чл. 266, ал. 1, предл. 4 от Закона за горите за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите и на основание чл. 273, ал. 1 от Закона за горите било определено да се заплати паричната равностойност на вещите – предмет на нарушението: 1 м³ пр. дърва за огрев от върба в размер на 63,77 лева.

Жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител, който поддържа жалбата, моли издаденото НП да бъде отменено и претендира направените по делото разноски.

В с.з. административнонаказващият орган, издал обжалваното наказателно постановление, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата, моли да се потвърди наказателното постановление и да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

РП – Сливен, надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 01.11.2023 год. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение Серия 300А, фабр. № 125372, против жалбоподателя за това, че на 01.11.2023 год. на асфалтов път между гр. Сливен и кв. „Речица“, до бензиностанция „ШЕЛ“ транспортира 1 м³ пр. дърва за огрев от дървесен вид върба с товарен автомобил „Фолксваген LT“ с рег. № *****, непридружени с превозен билет. В акта било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 213, ал. 1 т. 2 от Закона за горите. Актът бил връчен лично на нарушителя на 01.11.2023 год. (л. 8 – 9 от делото).

Описаните в акта 1 м³ пр. дърва за огрев от дървесен вид върба и товарен автомобил „Фолксваген LT“ с рег. № ***** били оставени на отговорно пазене при нарушителя с Разписка за отговорно пазене на вещи Серия 300А, фабр. № 054859 от 01.11.2023 год. (л. 10 от делото).

Въз основа на съставения акт било издадено НП № ***** от 18.12.2023 год. от Директора на РДГ – Сливен, с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500,00 лева на основание чл. 266, ал. 1, предл. 4 от Закона за горите за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите и на основание чл. 273, ал. 1 от Закона за горите било определено да се заплати паричната равностойност на вещите – предмет на нарушението: 1 м³ пр. дърва за огрев от върба в размер на 63,77 лева. НП било връчено на жалбоподателя с обратна разписка на 05.01.2024 год. (л. 6 – 7 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е основателна.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установява, че на 01.11.2023 год. жалбоподателят е транспортирал 1 м³ пр. дърва за огрев от дървесен вид върба с товарен автомобил непридружени с превозен билет, с което е нарушил разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите.

Възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че в настоящия случай била приложима разпоредбата на чл. 2, ал. 3, т. 1 от Закона за горите съгласно която разпоредбите на Закона за горите не се прилагат за паркове и градини в урбанизираните територии, е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 211, ал. 4 от Закона за горите дървесината, добита извън горските територии, се транспортира, придружена с превозен билет, издаден от длъжностно лице, определено от кмета на общината. Следователно и дървесината добита от имот на жалбоподателя следва да се транспортира с издаден по надлежния ред превозен билет.

Същевременно видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства,

безспорно се касае за нарушение, което може да се квалифицира като „маловажен случай” по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за паднала в резултат на буря върба в имот на жалбоподателя, която е пречела и се е наложило същата да бъде нарязана и изнесена от имота. По делото липсват доказателства, жалбоподателят да е наказван преди този случай за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите. С разпоредбата на ЗАНН е предоставена възможност на административнонаказващия орган да освободи от административна отговорност извършителя в случаите на „маловажност” на нарушението. Прилагането на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да се базира на преценка по целесъобразност. В този смисъл, при маловажни случаи на административни нарушения, административнонаказващият орган следва да приложи чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай компетентният орган не е отчел степента и тежестта на извършеното нарушение.

Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради противоречието му със закона. В този смисъл е Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 год. на ВКС, ОСНК, постановено по т.н.д. № 1/2007 год. по описа на ВКС.

В настоящия случай своевременно се явява искането в на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските във вид на адвокатско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на въззиваемата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по - нисък размер на разноските в тази им част, но не по - малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай въззиваемата страна не е направила искане за присъждане на по - нисък размер на разноските в тази им част, поради което съдът намира, че следва да ги присъди в пълен размер от 400,00 лева, съгласно представения по делото Договор за правна защита и съдействие от 08.01.2024 год. (л. 4 от делото).

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № *** от 18.12.2023 год,** издадено от Директора на РДГ - Сливен, с което на В. Х. Г. с ЕГН ***** от гр. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 500,00 лева на основание чл. 266, ал. 1, предл. 4 от Закона за горите за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите и на основание чл. 273, ал. 1 от Закона за горите било определено

да се заплати паричната равностойност на вещите – предмет на нарушението: 1 м³ пр. дърва за огрев от върба в размер на 63,77 лева, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА РДГ - Сливен да заплати в полза на В. Х. Г. с ЕГН ***** от гр. Сливен разноси в размер на 400,00 (четиристотин) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____